

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

29 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judcători – Nicolae Gordilă și Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriai Ialoveni din 25 iunie 2010 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2010, declarat de către inculpatul

Tanasachi Ivan Constantin, născut la 27 mai 1953,
originar din s. Sipoteni, r-l Călărași și domiciliat în s.
Răzeni, r-l Ialoveni.

1. *Examinat în prima instanță: 30.04.2009-25.06.2010*
2. *Examinat în instanța de apel: 02.09.2010-05.10.2010*
3. *Examinat în instanța de recurs: 06.11.2013-29.01.2014*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriai Ialoveni din 25 iunie 2010, Tanasachi I.C. a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Prin aceeași sentință a fost condamnată și Sandu Claudia Piotr, în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, în privința căreia sentința nu a fost recurată.

2. Potrivit sentinței, la 18.06.2008, în jurul orei 21.00, Tanasachi I.C. și Sandu C.P. aflându-se la domiciliul din s. Răzeni r-l Ialoveni, avînd scopul cauzării vătămărilor corporale grave, acționînd cu o intenție unică, fiind în relații ostile cu Sandu Petru, i-au aplicat acestuia multiple lovituri în regiunea toracelui și altor părți al corpului cu pumnii și cu un obiect asemănător cu melesteu, provocîndu-i mai multe vătămări corporale, care au legătură cauzală directă cu survenirea decesului lui Sandu P. la 19.06.2008 și care se califică ca vătămare corporală gravă.

Acțiunile lui Tanasachi I.C. au fost calificate în baza art. 151 alin. (4) Cod Penal ca *vătămare intenționată gravă a integrității corporale, care a provocat decesul victimei.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Bogos Alexandru, în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocînd că: sentința de condamnare este bazată pe declarațiile părții vătămate și a martorilor; declarațiile părții vătămate Sandu Elizaveta sunt în contradicție cu materialele cauzei; contradicțiile dintre declarațiile părții vătămate Sandu Elizaveta, Munteanu Elena, Munteanu Anatolie și materialele cauzei nu au fost

înlăturate de către instanța de fond; instanța nu a stabilit toate circumstanțele importante pe caz.

3.1 Împotriva sentinței a declarat apel și inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând faptul nevinovăției sale în cele incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2010, a fost respins apelul ca nefondat și menținută sentința fără modificări.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că instanța de judecată la pronunțarea sentinței corect a stabilit circumstanțele de fapt și just a încadrat acțiunile inculpatului Tanasachi I.C. în dispoziția art. 151 alin. (1) Cod penal. Întru confirmarea stării de fapt instanța de judecată a reținut declarațiile părții vătămate Sandu E., martorilor Munteanu A. și Munteanu E., reconfirmate la efectuarea confruntărilor cu Sandu C.P. și Tanasachi I.C., fapt confirmat de procesele-verbale de confruntare din 16 aprilie 2009. Instanța de apel nu a avut temei de a pune la îndoială declarațiile lor.

Instanța de judecată a respins argumentele apărării că martorii Munteanu E. și A. nu puteau să vadă ce se petrece în casa lui Sandu deoarece martorii au explicat circumstanțele în care ei au văzut cum l-au bătut pe decedatul P. Sandu și de ce aveau posibilitatea să vadă, reținând și faptul că declarațiile martorilor le consideră obiective și veridice deoarece sunt consecvente pe tot parcursul cercetării cauzei.

Concluziile instanței de apel privind confirmarea stării de fapt reținute de instanța de fond sunt bazate și pe: certificatul nr.1298 din 20.06.2008 de constatare a decesului lui Sandu P. (f.d.24); raportul de expertiză medico-legală nr. 10/1298 din 12.02.2009 (f.d.29-30), raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 96 din 03 aprilie 2009 (f.d.72-82).

Expertul medico-legist Isac Valentin a susținut concluzia raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 96 din 03.04.2009 în ședința de judecată și a mai declarat că se exclude cauzarea leziunilor corporale depistate la Sandu P. prin căderea de la propria înălțime.

Astfel, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului Tanasachi I.C. în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită în afara oricăror dubii și acțiunile lui corect au fost încadrate în dispoziția art. 151 alin. (4) Cod penal.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată a ținut cont că inculpatul a comis o infracțiune care face parte din categoria celor deosebit de grave pentru care legea prevede pedeapsa doar cu închisoarea. Tanasachi I.C. anterior nu a fost judecat, la locul de trai se caracterizează satisfăcător. Aceste circumstanțe instanța de judecată le-a considerat atenuante și le-a stabilit pedeapsa în limita minimă a sancțiunii. Temeiuri pentru casarea sentinței instanța de apel nu a stabilit.

5. La 01 octombrie 2013 inculpatul atacată cu recurs ordinar hotărârile judecătorești adoptate pe caz, prin care solicită casarea acestora, cu adoptarea unei hotărâri de achitare, invocând:

- faptei i s-a dat o încadrare juridică greșită;
- la dosar sunt administrate probe ce confirmă nevinovăția inculpatului.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Modificările, fiind introduse prin Legea nr.66 din 05.04.2012, publicate în Monitorul Oficial nr.155-159/510 din 27.07.2012 cu indicarea în art.II *“Prezenta lege intră în vigoare în termen de 3 luni de la data publicării”*, adică la data de 27 octombrie 2012.

Art. 422 Cod de procedură penală, pînă la modificare, prevedea că, termenul de recurs este de 2 luni de la data pronunțării deciziei, dacă legea nu dispune altfel, iar în cazul redactării deciziei – de 2 luni după înștiințarea în scris a părților despre semnarea deciziei redactate de toți judecătorii completului de judecată.

În conformitate cu art. 3 alin. (2) Cod de procedură penală, legea procesuală penală poate avea efect ultraactiv, adică dispozițiile ei, în perioada de tranziție la o nouă lege procesuală penală, pot rămîne aplicabile acțiunilor procesuale reglementate de legea nouă numai dacă caracterul ultraactiv se stipulează în legea nouă.

Dat fiind faptul, că în dispozițiile art.II din Legea nr. 66 din 05.04.2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, nu este prevăzut caracterul ultraactiv al prevederilor art. 422 Cod de procedură penală, în redacția de pînă la intrarea în vigoare a legii menționate, termenul de declarare a recursului este de 30 zile, dar nu 2 luni, precum este indicat în decizia instanței de apel, deși, la momentul adoptării, acest termen era în vigoare.

Potrivit materialelor dosarului s-a constatat că, copia deciziei redactate a fost expediată în adresa inculpatului la data de 18.10.2010, ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f.d. 158, v.2), și recepționată de inculpat la 28.10.2010. fapt confirmat prin semnătura acestuia pe recipisă (f.d. 163, v.2).

Recursul ordinar a fost depus de inculpat la 01 octombrie 2013, reieșind din data aplicată pe amprenta ștampilei de pe plic (f.d.183, v.2).

Potrivit art. 230 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

În astfel de circumstanțe, raportînd speța dată, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide că termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar de către inculpat a expirat, prin urmare recursul ordinar declarat este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Ialoveni din 25 iunie 2010 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2010, declarat de către inculpatul **Tanasachi Ivan Constantin**, în propria cauză penală, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 ianuarie 2014.

Președinte:	(semnătură)	Petru Ursache
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Vladimir Timofti

Copia corespunde originalului

Judecător:	Nicolae Gordilă
-------------------	------------------------